

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 6. sierpnia 1898.

Treść: (№ 133—138.) 133. Obwieszczenie, dotyczące się koncesyi przedłużenia linii kolei małej elektrycznej od Pragi ku Wysoczanom, z jednej strony aż do Wysoczan a z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn w Lieben. — 134. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Kuhajowa, Zagórza, Wołkowa, tudzież gmin Podciemna i Żyrawki do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II. — 135. Dodatek pierwszy do Przepisu wykonawczego, dotyczące się rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — 136. Obwieszczenie o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu. — 137. Obwieszczenie o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawen, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem. — 138. Dodatek drugi do Przepisu wykonawczego, dotyczące się rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — Sprostowanie.

133.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lipca 1898,

tyczące się koncesyi przedłużenia linii kolei małej elektrycznej od Pragi ku Wysoczanom, z jednej strony aż do Wysoczan a z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn w Lieben.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i stosownie do postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i z c. i. k. Ministerstwem wojny, Franciszkowi Křížikowi w Pradze o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu dwóch dalszych, z jednej strony aż do Wysoczan, z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn prowadzących linii, istniejącej małej kolei o szlaku normalnym, utrzymywanej w ruchu z pomocą elektryczności, która łączy Pragę z Wysoczanami z odgałęzieniem w Lieben do zamku w Lieben.

Wzmiankowane dalsze linie uznaje się za istotne części składowe wyżej wymienionej małej kolei z Pragi do Wysoczan, będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1895, Dz. u. p. Nr. 52 i mają się do nich odpowiednio stosować postanowienia rzeczzonego

obwieszczenia, jednakże z tym dodatkiem, że koncesyonaryusz obecnie przyjmuje także co do wszystkich linii na się zobowiązanie, iż w razie, gdyby z powodu uroczystości, marszów wojskowych, parad itd. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na koncesyonowanej kolei, podda się odnośnym zarządzeniom władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do odszkodowania za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

Wittek r. w.

134.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898,

tyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Kuhajowa, Zagórza, Wołkowa, tudzież gmin Podciemna i Żyrawki do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddzielają się gminy Kuhajów, Zagórze i Wołków razem z obszarami dworskimi, tudzieżminy Podciemno i Żyrawkę od okręgu Sądu powiatowego winnickiego i przyłączają się takowe do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego sekcyja II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

135.**Dodatek pierwszy**

do Przepisu wykonawczego, tyżącego się rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministra skarbu z dnia 25. lipca 1898.)

Opodatkowanie stowarzyszeń polegających na ustawie z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 134.

Artykuł 1, l. 3, lit. a) ma brzmieć:

„a) wszelkie właściwe spółki zarobkowe, a mianowicie spółki akcyjne, komandytowe na akcje, gwarectwa, stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, nie ograniczające swojego przemysłu do członków swoich, nakoniec o ile zachodzą warunki poniżej pod l. 2, tudzież 4 do 8 podane, także stowarzyszenia polegające na innych prawnych podstawach. Jednakże takie stowarzyszenia, które polegają li tylko na ustawie z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 134, (z pominięciem nierejestrowanych stowarzyszeń wymienionych wyraźnie w §. 83, lit. f) ustawy o podatku osobistym) nie mają być opodatkowane podatkiem zarobkowym według rozdziału II, lecz raczej podlegają takowe, o ile trudnią się przedsiębiorstwem podlegającym opodatkowaniu (porów. niżej l. 4 i nast.), co do tegoż przedsiębiorstwa ogólnemu podatkowi zarobkowemu.“

W tymże samym artykule należy na końcu ustępu l. 5, dodać:

„W obec tego nie należy na takie stowarzyszenia, ponieważ one nie trudnią się przedsiębiorstwem podlegającym opodatkowaniu, nakładać ani podatku zarobkowego według rozdziału II, ani ogólnego podatku zarobkowego (porów. wyżej l. 3, lit. a).“

W tymże samym artykule ma ustęp l. 10, brzmieć:

„10. Jeżeli i o ile według powyższego podmioty prawne do składania publicznie rachunków obowiązane, mają płacić podatek z powodu trudnienia się przedsiębiorstwem, podlegają takowe teraz wszystkie opodatkowaniu według rozdziału II, ze zmianą bliżej opisaną powyż pod l. 3, lit. a), następnie z uwzględnieniem określonych w artykule 10 i 11 szczególnych stosunków przedsiębiorstw zagranicznych“; dalsze brzmienie ustępu pozostaje nie zmienione.

Kaizl r. w.

136.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. lipca 1898,**

o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu.

Oдноśnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 26. grudnia 1881, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1882, i dodatków do niego, zabrania się na zasadzie §. 10go patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu, handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu (Karyntya), a to podczas trwania corocznej pory leczniczej, mianowicie od 15. czerwca aż do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

137.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. lipca 1898,**

o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem.

Oдноśnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 26. grudnia 1881, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1882, i dodatków do niego, zabrania się na zasadzie §. 10go patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5go przepisu wykonawczego do tegoż patentu, handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem, a to podczas trwania corocznej pory leczniczej, mianowicie od 20. maja aż do końca września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie

uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w obnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

138.

Dodatek drugi

do Przepisu wykonawczego, tyczącego się rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 29. lipca 1898, o prawie wnoszenia zażaleń przez uprawnionych do poboru, dotkniętych potrąceniem podatku rentowego według §. 133 powołanej ustawy.)

Przy końcu artykułu 8. III należy dodać co następuje:

Natomiast należy do kompetencji władz podatkowych rozstrzygnięcie zażaleń, które na podstawie postanowień ustaw podatkowych albo twierdzą,

że potrącenie podatku nie jest dopuszczalnym albo zaczepiają wysokość zastosowanej stopy podatkowej albo mają za przedmiot inne kwestye prawno-podatkowe.

Uprawnieni do poboru mogą, wykazując odnośną swą legitymacyę, wnieść tego rodzaju zażalenie w ciągu dni 30 po uskutecznionem potrąceniu, do tej władzy podatkowej pierwszej instancyi, która powołana jest do nadzoru nad tem, czy potrącenie podatku rentowego przez wypłacającą kasę odbywa się prawidłowo (art. 9, l. 2 — 5).

Przeciw rozstrzygnięciom takim zażaleń, dopuszczalny jest rekurs do władzy skarbowej krajowej a w dalszym toku do Ministerstwa skarbu.

Kaizl r. w.

Sprostowanie.

W §. 21 rozporządzenia Ministrów sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 25. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 175, o szacowaniu nieruchomości (regulamin szacowania nieruchomości) w ustępie 6, we wierszu 6, zamiast „ustępu 1“, ma być: „ustępu 5“.

